

דן שילון מסלק חשבון

שידור

צל"ש

למה אסור לשקר?

● לעורכת ומשתתפת של תוכנית הטלוויזיה **מצב מישפחה**, (יום א') הן ממלאת תפקיד היוני בשטח שהזנחה עד כה עלידי הטלוויזיה — יעוץ בחיי המשפחה.

בתוכנית חינוכית ממדרגת ראשונה, שר התאימה לרמה הממוצעת של ההורים, הן כיחה התוכנית («אצלנו לא משקרים») השבוע שאסור לשקר לילדים. תוכנית חיי נוכית כזאת יכולה להביא ברכה שאין ערוך לה לרבנות מישפחה.

צל"ג

וי גבורים יותר

ההשתללות סביב מיבצע מוגאדישו החר לה עלידי מי שמועמד להיות הפרשן הדיני של הטלוויזיה, רון (רוני) כץ מדיני. לירות שהתכות הישנות שלו שר שידור ביום המיבצע הוכיחו את עצמן. היתה הופעת הבכורה שלו כפרשן, בכס המכובד לימינו של חיים יבין. אות יונק להשתללות הלוואנטינית בכל הנוגע למוגאדישו והבעייה היהודית.

בניישי ניסה להוכיח, בדבריו פרשנות, עד כמה היה מיבצע מוגאדישו עניין קל ערך לעומת מיבצע יונק המפואר של צה"ל המפואר. כשהבין כי יש להשוות את מוגאדישו למיבצע סבנה דוקא, הסביר גם אז שמיבצע סבנה היה קשה יותר מפני שללוחמים הגרמנים היו אבירים משוכי ללים יותר.

דבריו של בניישי היוו אות לכלייהתיק שורת כולם. העיתונים השתללו למחרת בבוקר בעריכת השוואת בין מוגאדישו לאנטבה וכלם, כמובן, קבעו כי מיבצע אנטבה היה מוצלח יותר. הגדילו לעשות אנשי התחנה הצבאית גלי צה"ל בתוכנית שלושה לפני אחת שבה הסבירו שני פרי שנים, ארי רם עורך הגורסום פוסט רן יצחק פישלר מהרדיו עד כמה החוויר מוגאדישו לעומת גבורת הישראליים באני טבה.

הטוריסט הטוב

● לירון דנרן, שהביא לבתייהם של מאות אלפי אזרחים את דמותו של גיבור חדש — האיש שתיכנן את חטיפתם בכוח הנשק של דיפלומטים גרמניים בתל-אביב, כבני-ערובה לכפיית מדיניות אנטי-נאצית על ממשלת בון. מתן פירסום טלוויזיוני לאיש כזה בלא כל נימה של גינוי ותסי תייגות, באווירה של שיחה רעיונית רצינית-כיכולי, באוויר השבוע שבו הודק העולם כולו נגד מעשי חטיפה וטרור, היה מעשה של חוסר-אחריות מנומנטלי.

טלוויזיה

מתחוח במחלקת החדשות

כבר עתה החלה מסתמנת מחיחות רבה בישיבות מחלקת החדשות של הטלוויזיה. את המתחוח יוצרים שניים: עורך יומן השבוע (באותן ישיבות שבהן הוא משתתף) רם עברון ועורך מבט שני שמעון פסי דר.

לחברי מערכת החדשות ברור כי הן שניים יארבו לכל מעידה או נפילה של

עורך עברון מארבים

ה מנהל היוצא של מחלקת-החדשות, דן שילון, טרח ערב עזיבתו והכין דיווח-שבון ממצה על פעולותיו כמנהל המחלקה במשך שלוש השנים האחרונות. הדיווח-שבון, הכולל 79 עמודים, הוגש כמיכתב אישי למנהל הטלוויזיה, ארנון צוקרמן.

אין ספק ששילון הוא האחראי הישיר למהפכה הגדולה שחלה בשידור החדשות בטלוויזיה הישראלית. קשה להיזכר, ללא לילגול וביטול, במהדורות החדשות של עיתונות מצולמת וגרועה שהוגשו בטל-וויזיה מדי ערב עד לפני שלוש שנים. בפתח הדיווח-שבון, העוסק במבט, הן מהדורה המסכמת, מבט שני, חוקר, מחלקת הספורט ותוכנית הספורט לילדים, יש בין הדברים הכוללים ביותר שמעלה שילון על הכתב גם סקופ קטן.

בהתייחסו לריב הגדול בין צה"ל לבין מחלקת החדשות, הקרב על הדיברור, שבו דרש שריהביטחון לשעבר שימנעון פרם זכות צנזורה נוסף על הצנזורה הצבאית על הראיון עם הרמטכ"ל רב-אלוף מרדכי (מוטה) גור, מספר שילון: «משעמדה הטלוויזיה על דעתה ולא נכנעה לדרישתו (של פרם), באה תקופה ארוכה של קיפאון ביחסים עם מערכת הביטחון. לאחרית-יתן קבלה, עלידי שריהביטחון החדש עזר וייצמן» החלטה ישונה, המאשרת הלכה למעשה את עמדת הטלוויזיה. הדיברור בוטל. צה"ל נפתח לטלוויזיה».

שילון מתייחס לטענה שהושמעה נגד מחלקת החדשות, בעיקר עלידי הצרפנים של האופוזיציה לשעבר — היא הקוא-ליציה היום — מסוגה של ח"כ גאללה כהן על כי במבט היו יותר כתבות שלי ליות מחויבות, מה שהוריד את מוראל העם. הוא ערך בדיקה סטטיסטית במשך התגיע למסקנה שבמבט פורסמו כמלך שלוש השנים האחרונות כתבות חיוניות רבות משליליות. הוא מסביר את התל-נות בנטיה של הציבור לזכור את הכתבות השליליות טוב יותר מאשר את החיוביות. מה ושם מופיעות בדיווח-שבון של שר לון עקיצות אופי מנכ"ל רשות-השידור, יצחק ליבני, לשני מבלי לנקוב בשם. בתארו את עבודת המערכת מספר שילון על צוות-החשיבה המרכזי, הקובע למעשה את פני המחלקה ותוכן שידורה, לעיתים משתתף בישיבות הצוות גם מנהל הטל-וויזיה (ארנון צוקרמן). התורם מיומנותו לשיפור השידור, להכנות הצוות ולהדגשת הנקודות הנראות לו עקרניות. כמחזה גם, לעיתים רחוקות יותר, מנכ"ל רשות השידור.

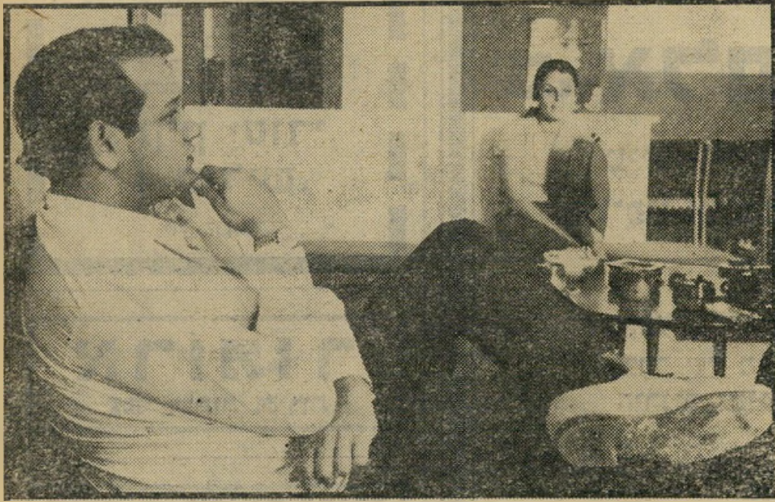
שילון תוקף, שוב מבלי לנקוב בשמות, את הכתבים מנשה רז ויקטור נחמיי אס: «קיימת שורה של כתבים שטרם נמצאה להם משימה הולמת בחינות. כאלה המתקשים להסתגל למיבנה העבודה הן קיים במחלקה אף שכישוריהם האישיים אינם מבטלים, או כאלה, שכישוריהם הן עיקריים מתאימים יותר למחלקת אחרות בטלוויזיה ולמרבית הצער אין הם מכירים בכך. ושילון ממשיך: «למען שיפור הן אווירה העלאת מוסר העבודה, היה ראוי כי ימצא להם פתרון מעשי מחוץ למחלקת החדשות או לטלוויזיה».

כאשר שילון סוקר את הדסקים — הן שילון אינו מציין בדיווח-שבון שלו שמות, אלא רק תארים.

המנהל החדש של המחלקה, חיים יבין, כדי לגרום שתקופת כהונתו תהיה קצרה ככל האפשר.

סקוב או חיי אדם

רבות עוד ידובר בהחלטה לשר את הסקופ של הקשב מיכאל (מיקי) גור רם במהדורת מבט ערב מיבצע מאגא-דישו. הסערה הציבורית הטוענת כי היה זה חוסר-אחריות לשר את הידיעה על נחיתת המטוס עם היחידה הגרמנית בנמל-העופה בסומליה, נמצאת רק בראשיתה. הראשון שנבהל היה מנכ"ל רשות הן שידור יצחק ליבני, שביקש ממנהל הן טלוויזיה ארנון צוקרמן למצוא את הן אחראי לשידור הידיעה. צוקרמן השיב לו כי האחראי הוא המנהל החדש של מחלקת החדשות, חיים יבין שערך את המהדורה באותו ערב. ליבני נבהל אחרי שהגינו למישרדו תלונות רבות מצד אישי מדינה.

פורש שילון עם אשתו, שרי מי טוב ומי רע

לטלוויזיה בכל הנוגע לכתבים בתוך-לארץ, הוא בלתי-נסבל מבחינת הטלוויזיה בעיקר משום שהכתבים כפופים לרדיו. כותב שר לון: «הצעה מעשית ומפורטת שעיקרה הפרדה בין כתבי הרדיו בתוך-לארץ לבין כתבי הטלוויזיה, מבלי להוסיף על כוח האדם הקיים, כלל לא הובאה לדיון. בי פרום החדשות השבועי שמקיים מנכ"ל רשות השידור, נידחה הדיון מבלי שייקבע מועד לקיומו».

שילון טוען אף נגד העובדה שאין לטלוויזיה כתב בדרום הארץ, כך שמרבית הכתבות מגיעות ממרכז הארץ ומצפונה. כמרכז הוא מתרע נגד הפיגור הטכנולוגי של מבט: «התקרנה האחורית של השיקור פיות ברקע הקריינים נראית-לא-נראית, איכות התמונה המופקת באולפן אינה מושלמת. התאורה לקייה וממדי האולפן עצמם צרים ומעיקים».

את המהדורה המסכמת הקצרה בסיום השידורים מדי יום מגדיר שילון ככישלון, אך הוא מלא תישבחות ליומן השבועי. הן זוכה לדבריו בקהל הצופים הגדול ביותר בכל שידורי הטלוויזיה ולעורך-מגיש של התוכנית, רם עברון. לא כן דעתו של שילון על התוכנית מבט שני, בעריכתו של שימנעון טסרר, וטוען כי «יש מקום לשיפור».

ביקורתו של שילון על מוקד, שלה הוא חולק שבחים רבים, היא רק בפרט אחד: «מוקד לא הצליחה בניסיונות להרחיב את קשת נושאייה ומרואייניה».

שבחים רבים במיוחד הוא מעניק למדור הספורט שבראשותו של אלכס גליעד. כזכור היה שילון עצמו ראש מדור זה לפני שמונה כראש מחלקת החדשות. כן הוא מהלל את המבצעים המיוחדים של מחלקת החדשות, ובראשם תחנית הבחירות וסיקורן, פירסום דו"ח ועדת אגרנט, סיקור התקפת המחבלים על מלון סובי, החוזרת של חסופי אנטבה לארץ, סיקור הבחירות לנשיאות ארצות-הברית, ההתמודדות הן פנימית במפלגת העבודה והשידור הישיר בין שמונה הישעות מהצגת הממשלה הן חדשה בכנסת התשיעית.

החוטפים ושידוריה רק אחרי שהטלוויזיה שידרה את הידיעה.

רדיו

פירסומת עצמית

של המנכ"ל

ריב חדש בין מנהל הרדיו חגי פינסקר לבין מנכ"ל הרשות יצחק ליבני. פינסקר זועם על כך שלבני ניצל את שהותו בי לונדון כדי לפרסם את התיכונן החדש של הרדיו וליטול לעצמו את התהילה והפירסום הכרוכים בכך, למרות שעל-פי מה שנקבע מראש היה הפירסום צריך להיות רק אחרי שובו של פינסקר לארץ.

בשיחות אישיות אמר פינסקר כי יש לו «הרגשה שכל התיכונן החדש נעשה במיסי גרת הפעולה העצמית של ליבני להאדרת שמו».

מחלקות השונות במחלקת החדשות — הוא חולק מחמאות לאישים מסוימים וזמנע מחלקון לאחרים, עד כי ברור כי באלה הוא גוזף. אחרי שהוא משבח את הדסק המדיני בכללו ככותב שילון על ראש הדסק יעקוב אחימאיר, מי שעומד להיות סגן מנהל מחלקת החדשות: «לראש הדסק כי שורים ייחודיים, ניסיון רב ויכולת אישית מן הגבוהות בטלוויזיה כולה». לגבי שני הכתבים האחרים באותו דסק, הכתב הן פרלמנטרי אלימלך רם והכתב לענייני מפלגות דן רביב, כותב שילון: «הם נמנים עם המעולים הוותיקים בעובדי הן טלוויזיה».

בסכמו את עבודת הדסק הצבאי מותח שילון ביקורת חריפה על שילטנות צה"ל, שהערימו קשים על דרכה של הטלוויזיה וטוען כי «מידת יכולתנו לדווח על ענייני צבא וביטחון היתה לערך כמידת בהירותה של תמונה המצולמת מבעד לחורר המנוע». שילון גם מסביר את פשר חילופי-הגברי שנעשו בדסק הזה: «בלא כל קשר למערכת היחסים בין הטלוויזיה-למערכת הבי-טחון, נעשה באחרונה חילוף בראשות הדסק הצבאי. הכתב הצבאי היוצא נחמן שי, שסיים את תפקידו בהצטיינות, זכה במילגה ויצא להשתלמות בחו"ל. הכתב הנכנס, עמירם ניר, קיבל את התפקיד לאחר ניסיון קודם ומוצלח בתחומים אחרים במחלקת החדשות».

יש מקום

לשיפור

מ המחמאות רבות חולק שילון לכתבי הדסק הכלכלי בראשותו של אברהם (כוש"י) קושניר. לדיברי שילון, קושניר נימנה עם המעולים באנשי החדשות, וכותו רשם שורה של הישגים עיתונאיים חשובים ובהם חשיפת מידע ראשוני, כושר העמקה ותחקיר ויכולת הערכות למיבצעי סיקור מיוחדים בתחום הכלכלה».

דבריו על דסק החדשות החוץ מותח שילון ביקורת על יצחק ליבני. לדיברי שילון, המצב שבו אין הפרדה בין הרדיו

בהם ראש עיריית ירושלים טרי קולק, שמחו על שידור הידיעה בטענה כי שידור רה היה עלול לסכן את המיבצע ואת חייהם של החטופים.

יבין עצמו ערך דיון ענייני בנושא בי ישיבת הבוקר של המערכת שלו למחרת היום. הוא הסביר את שיקוליו לגבי שידור הידיעה וזכנס לשאלה «עד כמה מצדיק סקופ סיכון פעולות או חיי אדם». בין אלה שהתנגדו לקו של יבין היו מי שעומד כפי הנראה להיות סגנו יעקוב אחימאיר ומי שעומד אולי להיות הפרשן המדיני רון בניישי. אולם הדיון לא היה באווירה של התקפה על ההחלטה או הגנה עליה, אלא ניסיון להפיק לקחים ולקבוע מדיניות.

באותה ישיבה נמסר כי הרדיו קבל את הידיעה של מיקי גורדוס כבר בשעה 7 בערב, אולם עורכי החדשות החליטו לגנוז אותה מתוך דאגה שמע תגיע ליידיעת